

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Verlichte verhalen

De omgang met het verleden in de Nederlandse verlichting

de la Porte, E.J.

Publication date

2019

Document Version

Other version

License

Other

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

de la Porte, E. J. (2019). *Verlichte verhalen: De omgang met het verleden in de Nederlandse verlichting*.

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

Dankwoord

In mijn eerste jaar Geschiedenis verzorgde Wyger Velema een gastcollege over begripsgeschiedenis en ik herinner me nog goed hoe geïntrigeerd ik was dat het concept ‘vrijheid’ in de middeleeuwen een andere betekenis had dan in de verlichting. Daarna schoof ik zo vaak ik kon aan bij zijn bevlogen werkcolleges en we discussieerden uitgebreid over de geschiedenis van de geschiedschrijving, vooral bij mijn lievelingsvak Wetenschapsfilosofie. Als begeleider van mijn bachelorscriptie en masterscriptie leerde ik hem ook persoonlijk kennen. Het is voor mij een waar privilege dat hij de afgelopen jaren ook mijn proefschrift heeft begeleid. Na dertien jaar ben ik nog steeds onder de indruk van zijn eruditie, aanstekelijke enthousiasme en kennis van literatuur.

Als promovendus trof ik het met mijn collega's op de afdeling Geschiedenis bij de Universiteit van Amsterdam. Mijn grootste dank gaat uit naar mijn kamergenoten van 4.62: Leonard van 't Hul, Erik Jacobs, Merel Klein, Merel Leeman, Bram Mellink, Ivo Nieuwenhuis, Joris Oddens, Mart Rutjes en André Vitoria. Zij zetten (te) sterke koffie en deelden vrijelijk hun kennis over promoveren, onderwijs en het leven. Na een uitgelopen hoofdstukbespreking kwam ik nooit in een lege kamer terug, hoe lang ze ook moesten wachten. Buiten de kamer bedank ik graag Rosanne Baars, Lisa Kattenberg, Karlijn Olijslager, Clé Lesger en Boudien de Vries voor de gevraagde en ongevraagde steun. Ook kreeg ik nuttig commentaar, bemoedigende woorden of afleidende grappen van: Frans Camphuijsen, Maartje van Gelder, Rosa Groen, Emily Hemelrijk, Eric Jorink, Daniel Knegt, Willemijn Koning, Elza Kortenoever, Samuël Kruizinga, Matthijs Lok, Jolanda Lutz, Wijnand Mijnhardt, Djoeke van Netten, Jeppe Nevers, Jan Rotmans, Bert Theunissen, Natalie Scholz, Ingrid de Zwarte en Jan Julia Zurné. Mijn leven zou maar saai zijn zonder mijn liefste vriendinnen Charlotte Peltzer en Femke van Zanten. Tybalt Lambrecht heeft niet alleen bijna elke zin die ik ooit heb geschreven grondig gelezen en voorzien van commentaar, maar hij heeft me tien jaar lang dagelijks aan het lachen gemaakt. Ik ben ontzettend blij dat ik een van de meest vormende periodes in mijn leven met hem heb mogen delen.

Dit proefschrift is bovenal het resultaat van de onvoorwaardelijke steun van mijn familie. Mijn zus Laurence is een onuitputtelijke bron van levenswijsheid, relativiseringsvermogen en harde grappen. Zij was, is en blijft de persoon die ik als eerste zal bellen. Mijn ouders Richard en Martine bezorgden mij en mijn zus een jeugd die ik iedereen zou toewensen, vol boeken, liefde en vrolijkheid. Ze lazen elke avond Jip en Janneke voor, reden ons in een rode Hyundai zonder airco naar Franse campings en leerden ons het belang

van een open blik, nieuwsgierigheid en volharding. Mijn familie is inmiddels uitgebreid met Sabine, Linda en Philippe. Ik dank hen voor de niet aflatende steun. Tot slot nog een extra dankwoord voor Philippe, mijn moeder en mijn zus die zonder terughoudendheid de deuren van hun huis openden toen ik dat nodig had in 2017. Het laatste jaar van mijn proefschrift mocht ik delen met Leonard. Zijn intelligentie en liefde is grenzeloos en ik geniet van elke dag die ik met hem doorbrengh.